Cum se execută o hotărâre judecătorească

Finlanda

1 Ce înseamnă executare în materie civilă şi comercială?

Executarea se referă la executarea unei obligații astfel cum hotărăște o instanță sau a unor motive de executare cu aplicabilitate directă. În cele mai multe cazuri, executarea se referă la recuperarea creanțelor. O altă măsură principală de executare este evicțiunea, adică obligația care constă în eliberarea unui imobil sau a unei părți a acestuia. Printre motivele de executare se pot număra, de asemenea, o obligație de a transfera anumite active unei alte părți, o obligație de a face ceva, sau o interdicție de a face ceva. Sechestrele ordonate de instanță sau alte măsuri asigurătorii pot fi, de asemenea, executate.
Autoritatea Națională pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda este o agenție din cadrul Ministerului Justiției, care îndeplinește în mod independent și imparțial atribuții de executare prevăzute de lege.

Executarea în chestiuni care țin de legislația privind copiii

În chestiunile care țin de legislația privind copiii, executarea se referă la punerea în aplicare a hotărârilor judecătorești, cum ar fi cele care vizează încredințarea unui copil. Un acord confirmat de serviciile sociale poate servi, de asemenea, ca motiv de executare. Este de remarcat faptul că, în Finlanda, drepturile de vizitare sunt drepturile copilului, nu ale părintelui. Executarea unei hotărâri judecătorești care vizează custodia unui copil și/sau drepturile de vizitare este reglementată de Legea privind executarea hotărârilor judecătorești privind custodia unui copil și dreptul de acces la acesta (619/1996). Această lege se aplică, de asemenea, în cazul executării eventualelor hotărâri judecătorești provizorii. Executarea se realizează în conformitate cu această lege și în cazurile în care o hotărâre sau o decizie pronunțată în străinătate este aplicabilă în Finlanda în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului.
Un executor judecătoresc poate pune în executare o hotărâre privind custodia dacă decizia în cauza respectivă a fost pronunțată în ultimele trei luni. În alte circumstanțe, este necesar să se înainteze în instanță o cerere de pronunțare a unui titlu executoriu. Instanța poate să respingă o cerere de executare numai dacă aceasta contravine interesului superior al copilului. În cursul executării hotărârilor care vizează custodia, instanța impune celeilalte părți să încredințeze copilul reclamantului sub sancțiunea aplicării unei penalități cu titlu cominatoriu. În mod alternativ, se poate pronunța o hotărâre privind preluarea copilului dintr-un anumit loc. În cursul executării hotărârilor privind dreptul de vizitare, cealaltă parte este obligată să permită vizitarea și să ia oricare alte măsuri specifice pe care le consideră necesare pentru a face posibilă realizarea vizitelor.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Datele de contact ale Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda sunt disponibile pe site-ul web al acesteia, la adresa în limba finlandeză, în limba suedeză și în limba engleză.
În Finlanda, executorii judecătorești sunt funcționari publici. Reclamanții nu pot alege departamentul de executare sau executorul judecătoresc care se ocupă de cauza lor; ordinea examinării cauzelor este stabilită din oficiu.
Atribuțiile de executare ale Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda sunt îndeplinite de departamente de executare.
În majoritatea lor, cauzele în materie de recuperare a creanțelor sunt examinate prin mijloace electronice de către departamentul de executare de la nivel central care se ocupă de cauze de bază, nefiind necesară prezența fizică a debitorilor.
Cele cinci departamente de executare de la nivel regional, care se ocupă de cauze diverse, sunt responsabile, în jurisdicțiile de care răspund, pentru valorificarea activelor confiscate și pentru îndeplinirea unor atribuții de executare mai complexe.
Departamentul de executare de la nivel național care se ocupă de cauze speciale gestionează atribuții de executare de durată și care presupun un volum mare de investigații. Aceasta colaborează îndeaproape cu alte autorități și contribuie la combaterea economiei subterane și a criminalității economice.

3 Care sunt condiţiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

3.1 Procedura

Procedurile de executare încep în momentul în care reclamantul depune o cerere de executare și, dacă este necesar, anexează o copie a motivelor de executare. Nu există nicio taxă de executare care trebuie plătită de reclamant în avans.
Mai multe informații privind procedura de depunere a cererii se găsesc la adresa în limba finlandeză,, în limba suedeză și în limba engleză.
Cererile de executare se pot depune pe cale electronică utilizând următorul serviciu online: https://asiointi2.oikeus.fi/ulosotto/#/
Cererea de executare se poate depune, de asemenea, sub formă de cerere tradițională în scris sau prin intermediul unui mesaj electronic:
Reclamanți care sunt cetățeni finlandezi:
În limba finlandeză: https://www.ulosottolaitos.fi/fi/index/tietoaulosotosta/tietoavelkojalle/ulosotonhakeminen.html
În limba suedeză: https://www.ulosottolaitos.fi/sv/index/informationomutsokningen/informationtillborgenarer/utsokningsansokan_1.html
Formularul de cerere de executare pentru reclamanți care sunt cetățeni străini (în limba engleză):
https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/forms/enforcement.html
Cereri transmise prin e-mail din străinătate: ulosotto.uo(at)oikeus.fi
Instrucțiuni pentru transmiterea unui e-mail securizate (în limba engleză): https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/submittingdocuments.html

Executorii judecătorești au datoria de a respecta hotărârile judecătorești și alte motive de executare prevăzute în legislație și nu pot revizui conținutul acestora. Pentru demararea procedurilor de executare, reclamantul trebuie să aibă motive de executare astfel cum sunt acestea definite prin lege, care să cuprindă o obligație impusă debitorului. Executorii judecătorești se asigură că creanța nu a încetat să existe în intervalul de timp care a trecut de la pronunțarea hotărârii judecătorești, de exemplu, ca urmare a plății sau a expirării unui termen de prescripție. Dreptul deținătorilor de drepturi de garanție (de exemplu, o ipotecă) de a fi plătiți este tratat printr-o dispoziție separată.

3.2 Condiţiile principale

În materie civilă și comercială, executarea se bazează de obicei pe o decizie sau o hotărâre pronunțată de o instanță de drept comun. Nu este necesară existența unui titlu executoriu specific din partea instanței. Instanțele de drept comun cuprind instanțe districtuale cu rol de instanțe de prim grad de jurisdicție

și, la nivel de recurs, curți de apel și Curtea Supremă. Motivul de executare poate fi constituit, de asemenea, de o hotărâre arbitrală. În practică, un temei important de executare este reprezentat de un acord de întreținere confirmat de o autoritate municipală competentă. Pe de altă parte, Finlanda nu recunoaște actele încheiate între persoane private ca motiv de executare.
Hotărârile care au fost atacate pot fi executate în cazul în care reclamantul oferă garanția specificată de executorul judecătoresc pentru orice prejudiciu care poate fi suferit de pârât. Cu toate acestea, fondurile nu sunt puse la dispoziția reclamantului decât după ce atât motivele de executare, cât și orice decizie privind confiscarea și poprirea, rămân definitive.
Dispozițiile principale privind executarea hotărârilor judecătorești pronunțate în afara Finlandei se regăsesc în dreptul UE [de exemplu, în Regulamentul Bruxelles I (nr. 44/2001) și în Regulamentul Bruxelles II (nr. 2201/2003)] și în convenția privind recunoașterea și executarea hotărârilor în țările nordice. Mai multe informații privind executarea la nivel transfrontalier se găsesc la adresa pe site-ul web al Ministerului Justiției în limbile finlandeză, suedeză și engleză.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

În momentul demarării procedurilor de executare, debitorului i se transmite o notificare de începere a procedurii și o somație de plată. În cazul în care debitorul nu efectuează plata în conformitate cu somația de plată și nu contactează de bunăvoie biroul executorului judecătoresc cu privire la plată, biroul executorului judecătoresc va demara o investigație pentru a stabili veniturile și activele debitorului pe baza datelor înscrise în registre.
Solicitarea de a furniza informații adresată băncilor reprezintă o parte esențială a acestor activități de investigare. De cele mai multe ori, popririle sunt instituite asupra veniturilor din salarii și asupra sumelor de bani aflate în conturile bancare. În locul reținerii unei sume din remunerația care este plătită la intervale regulate, există și posibilitatea întocmirii unui plan de rambursare. Măsurile pentru stabilirea veniturilor și a activelor debitorului, precum și alte investigări suplimentare, sunt reglementate prin lege. Conform legii, executorii judecătorești au drepturi extinse care le permit să acceseze informații referitoare la situația financiară a debitorului care se regăsesc într-o varietate de registre. Executorii judecătorești au, de asemenea, obligația de a căuta active care aparțin debitorului. Măsurile de executare trebuie puse în aplicare fără întârzieri nejustificate. De exemplu, dacă debitorul încasează un venit periodic din salarii, prima plată este, în mod normal, efectuată către creditor în termen de aproximativ două luni de la demararea procedurilor. Debitorul are dreptul la o cale de atac, însă colectarea plăților nu va fi întreruptă, cu excepția cazului în care acest lucru este dispus în mod distinct de o instanță.
Cererile pot avea ca obiect executarea deplină sau executarea limitată. De asemenea, în cazul în care creanța nu poate fi colectată imediat, creditorii pot solicita Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii să monitorizeze creanța pentru o perioadă de doi ani, prin înregistrare pasivă. Nu este nevoie să se apeleze la serviciile unui avocat sau ale unui consilier juridic în scopul executării.
Pot fi confiscate toate bunurile mobile și imobile ale debitorului care nu sunt protejate sau nu intră în sfera de aplicare a dreptului la excludere, la fel ca și drepturile, creanțele sau obiectele *care au* valoare financiară. Dacă creditorul a solicitat executarea limitată, pot fi confiscate numai activele care pot fi verificate în registre și pentru care nu este necesară lichidarea. Dacă activele confiscate trebuie lichidate, acestea sunt de obicei vândute în cadrul unor vânzări organizate în procedura de executare, care sunt în mod normal anunțate în ziarele locale și online.
Link-uri către anunțuri de vânzare:
https://www.ulosottolaitos.fi/myynti-ilmoitukset/fi/index.html (în limbile finlandeză și suedeză)
https://huutokaupat.com/ulosotto/
Legea finlandeză privind executarea conține, de asemenea, o dispoziție specială conform căreia executorul judecătoresc districtual poate decide să nu ia în considerare aranjamentele artificiale referitoare la active. O declarație conform căreia activele aparțin unui terț nu împiedică confiscarea activelor în cazul în care:
se constată că statutul terțului se bazează pe aranjamente referitoare la active sau de alt tip al căror statut juridic nu corespunde naturii sau scopului real al acestora, având în vedere că autoritatea debitorului este comparabilă cu cea a unui proprietar, acțiunile debitorului sunt comparabile cu cele ale unui proprietar, precum și beneficiile aranjamentului pentru debitor și alți factori similari; și
statutul juridic este utilizat în mod evident pentru a evita executarea sau pentru a se asigura că activele sunt inaccesibile creditorilor; și
creanța datorată reclamantului este altfel puțin probabil să fie recuperată de la debitor într-o perioadă de timp rezonabilă.
Cu toate acestea, procedurile de confiscare nu se pot desfășura în cazul în care terțul implicat în aranjament arată în mod rezonabil că drepturile sale efective ar putea fi încălcate în urma confiscării. Executorul judecătoresc trebuie să consulte debitorul și terța parte, precum și reclamantul, dacă este necesar și într-o manieră corespunzătoare, cu excepția cazului în care acest lucru va îngreuna considerabil executarea.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Chiar dacă demararea procedurilor de executare are o serie de efecte, consecințele juridice semnificative se manifestă în cazul popririi și al confiscării. Imediat ce activele au fost confiscate, debitorul nu poate să distrugă, să elimine sau să ipotecheze activele respective sau să ia alte decizii cu privire la acestea în detrimentul creditorului. Nicio acțiune întreprinsă cu încălcarea acestei interdicții nu are putere juridică față de creditor. Cu toate acestea, cesionarul sau o terță parte poate beneficia de protecție de bună-credință. Executorii judecătorești au acces extins la informații obținute nu numai de la debitor, ci și de la terțe părți, cum ar fi băncile. Imediat ce o bancă a fost informată cu privire la faptul că fondurile unui debitor au fost înghețate, banca nu poate să elibereze fonduri din contul bancar al debitorului niciunei alte persoane cu excepția executorului judecătoresc. Plata unei creanțe sau a remunerațiilor ori salariilor cu încălcarea acestei interdicții constituie infracțiune.
Dreptul de proprietate asupra obiectelor se modifică ca urmare a vânzării de active efectuate în cursul unei proceduri de executare. Fondurile acumulate din prețul de cumpărare se transferă reclamantului în cel mai scurt timp.
Activele sunt confiscate până la valoarea necesară pentru a lichida creanța către creditor. În cazurile în care executarea a fost solicitată de mai mulți creditori sau în cazul în care, de exemplu, activele confiscate fac obiectul unor ipoteci, fondurile sunt împărțite între creditori în ordinea priorității, astfel cum se prevede în legislație. Taxele de executare care trebuie achitate statului sunt, de obicei, percepute debitorului. Dacă încercarea de punere în executare eșuează, creditorul va trebui să plătească o taxă de prelucrare modică. În mod similar, creditorului i se va percepe o taxă pentru transferarea fondurilor. În cauzele care vizează pensia de întreținere nu se percepe nicio taxă, acestea având prioritate. Sumele transferate reclamantului pot varia în fiecare lună în funcție de fluctuațiile de venit ale debitorului și de valoarea creanței.
Mai multe informații privind taxele de executare sunt disponibile la adresa în limba finlandeză,, în limba suedeză și în limba engleză.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

În conformitate cu legislația, executorii judecătorești trebuie să își îndeplinească atribuțiile cu promptitudine și fără întârzieri nejustificate. În cazul în care debitorul nu deține active sau venituri care pot fi confiscate ori poprite, cauza se retransmite creditorului ca fiind închisă din unul dintre următoarele motive: lipsa activelor, lipsa activelor și alte motive necunoscute sau un alt impediment în calea recuperării, specificat separat. În astfel de situații, se caută întotdeauna în registrele principale pentru a se identifica informații cu privire la venituri și la active. Procedurile de executare se vor încheia, dar creditorul poate solicita executarea la o dată ulterioară; iar în acest caz, situația financiară a debitorului va face din nou obiectul unei investigații. De exemplu, reclamantul poate solicita executarea unei hotărâri prin depunerea unei noi cereri în timp util, pentru a asigura poprirea dintr-o sursă, cum ar fi din impozitele restituite debitorului la sfârșitul anului. De asemenea, reclamantul poate solicita înscrierea datoriei în registrul de pasive. În cazul în care, în cursul

investigației într-o altă cauză, se constată că debitorul deține venituri care pot fi poprite sau active care pot fi confiscate ori că este posibil ca acesta să beneficieze de o restituire de impozite, o datorie înscrisă în registrul de pasive va fi luată în considerare în cadrul procedurilor de executare. Înregistrarea pasivă va rămâne valabilă timp de doi ani de la data emiterii certificatului de incapacitate care atestă lipsa mijloacelor.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabileşte o măsură de acest fel?

Măsurile de executare întreprinse și deciziile luate de un executor judecătoresc pot fi contestate de orice persoană ale cărei drepturi sunt afectate de măsura sau de decizia respectivă. Căile de atac se introduc la instanțele districtuale. Perioada de introducere a căilor de atac este de trei săptămâni, calculate, de obicei, de la data la care a fost pronunțată decizia sau de la data comunicării deciziei către partea interesată.

Introducerea unei căi de atac nu întrerupe de obicei procedura de executare, cu excepția cazului în care instanța decide contrariul. În cazul în care calea de atac este admisă, instanța va anula sau va modifica decizia executorului judecătoresc. De asemenea, în unele cazuri, executorii judecătorești pot corecta ei înșiși eventualele erori evidente.

În cazul în care soluționarea unui conflict sau a unei plângeri înaintate în legătură cu executarea necesită o audiere extinsă a pledoariilor, poate fi necesar ca respectiva cauză să fie soluționată în cadrul unei acțiuni civile în fața unei instanțe de judecată (contestație la executare).

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

În legislație sunt prevăzute interdicții la executare, de exemplu din motive sociale. Există o serie de prestații de asigurări sociale care nu pot face obiectul popririi. În cazul în care debitorul implicat în procedura de executare este o persoană fizică, obiectele, beneficiile și drepturile prevăzute separat de lege nu pot fi confiscate. În plus, activele nu pot fi confiscate în cazul în care, având în vedere valoarea acestora și alte circumstanțe, reclamantul sau reclamanții ar primi doar o sumă neglijabilă după plata cheltuielilor de executare, a onorariilor executorului judecătoresc și a creanțelor datorate care decurg din activele respective.

Partea din veniturile și activele debitorului care este protejată prin lege trebuie să fie întotdeauna luată în considerare în cadrul măsurilor de executare și a planurilor de plată. Aceasta este suma rămasă pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere. În general, nu poate fi poprită mai mult de o treime din remunerația netă sau din salariul net al debitorului. Partea stabilită a fi protejată din venituri și active, cu exemple, este prezentată pe site-ul web al Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda, la adresa în limba finlandeză, în limba suedeză și în limba engleză.

Motivele de executare, în cazul în care a fost impusă o obligație de plată asupra unei persoane fizice, produc efecte timp de 15 ani (*termenul de prescripție pentru motivele de executare*). Acest termen de prescripție este de 20 de ani în cazul în care creditorul precizat în motivele de executare este o persoană fizică sau dacă cererea se bazează pe o infracțiune pentru care debitorul a fost condamnat la închisoare sau la muncă în folosul comunității.

Termenul de prescripție pentru datorii monetare bazate pe un acord cu o persoană fizică este de 20 sau 25 de ani. Termenul de prescripție se aplică indiferent dacă există sau nu motive pentru recuperarea creanței. Dispoziția se aplică numai în cazul datoriilor monetare ale persoanelor fizice. O datorie monetară se prescrie în termen de cel mult 20 de ani de la data la care datoria a devenit scadentă. Termenul de prescripție este de 25 de ani în cazul în care creditorul este o persoană fizică.

În cazul în care o persoană fizică are, de asemenea, motive de recuperare a unei creanțe monetare pe baza unui acord, termenul de prescripție se calculează în funcție de termenul de prescripție care se încheie primul.

O hotărâre judecătorească sau alte motive de executare nu mai pot fi puse în aplicare dacă dreptul conferit de acestea a expirat ulterior ca urmare a plății creanței sau a expirării termenului de prescripție ori din alte motive.

Pentru mai multe informații:

Site-ul web al Autorității Naționale pentru Executarea Hotărârilor Judecătorești și a Titlurilor Executorii din Finlanda în limba finlandeză,, în limba suedeză și în limba engleză.

Site-ul web al Ministerului Justiției - Executarea hotărârilor în materie civilă: în limba finlandeză,, în limba suedeză și **în limba engleză**

Codul măsurilor de executare în limba finlandeză și **în limba suedeză**

Această pagină face parte din portalul Europa ta.
Ne-am bucura să primim feedbackul dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 08/12/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.